

а сжщо изпадаше въ яростъ, когато видѣше матрозъ.

Приятелството ѝ къмъ Бонами растѣше отъ день на день; тя се затирваше къмъ него, щомъ го зърнѣше. И ако той мине край кафеза, безъ да я погледне, тя подскачаше на четири крака, дращѣше се съ малкия прѣстъ и издаваше едно сърдито „еррр, еррр“. Физически се поправи и бѣше въ добро състояние, въ духовно отношение тя се отличаваше съ бележито остроумие. „Тя е по-умна, казваше надзирателтъ, отъ много мжже, които мога да назова по имена“. При новия животъ тя придоби здраве и сили и въ нея се разви единъ необикновенъ темпераментъ, който по-рано е билъ несъгледанъ, — заглушенъ и потиснатъ поради кривото схващане качествата на нейната природа и мнимата ѝ жестокость.

Подбуждана отъ живия си духъ и кипяща тѣлесна енергия, тя изпълняваше всевъзможни весели игри и закачки, и чудно е, че най-после стана крайно довѣрчива. Бонами казваше, че тя е една отъ най-добритѣ маймуни, които сж попадали въ ржцетѣ му. Тя привличаше публиката повече отколкото лѣва въ менажерията. Можеше да отнеме отъ слона жадното за зрелище човѣшко множество и да го задържи при себе си; това я караше да се чувствува горда — въ подобни случаи тя бѣ като човѣкъ. За никое животно отъ цѣлата менажерия главниятъ надзирателъ не държеше толкова, колкото за Джини. Тя бѣ най-блѣскавиятъ номеръ презъ днитѣ, опредѣлени за групови посещения отъ ученици.

(Следва).